

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 33, 2016

Nummer 33, 2016

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:2193](#) 27-09-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:2187](#) 27-09-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:2186](#) 27-09-2016

RECHTSPRAAK

Grondslagverlating door partieel het primair ten laste gelegde en partieel het subsidiair ten laste gelegde bewezen te verklaren?

Het middel klaagt dat het hof de grondslag van de tenlastelegging heeft verlaten door partieel het primair ten laste gelegde en partieel het subsidiair ten laste gelegde bewezen te verklaren.

In de overwegingen van het hof ligt als zijn oordeel besloten dat:

- het aan de verdachte primair ten laste gelegde aldus moet worden verstaan dat hem daarin wordt verweten dat hij [slachtoffer] opzettelijk zwaar lichamelijk letsel, bestaande uit een litteken in het gezicht, heeft toegebracht door [slachtoffer] met kracht een fles in zijn gezicht te duwen alsmede – cumulatief – dat hem wordt verweten dat hij [slachtoffer] opzettelijk zwaar lichamelijk letsel heeft toegebracht, bestaande uit een wond op het achterhoofd, door met kracht een fles op het achterhoofd van [slachtoffer] (kapot) te slaan;

- het aan de verdachte subsidiair ten laste gelegde aldus moet worden verstaan dat hem daarin wordt verweten dat hij ter uitvoering van het voorgenomen misdrijf om aan [slachtoffer] opzettelijk zwaar lichamelijk letsel toe te brengen met kracht een fles in het gezicht van [slachtoffer] heeft geduwd terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid, en – cumulatief – dat hij, eveneens ter uitvoering van voornoemd misdrijf, een fles op het achterhoofd van [slachtoffer] (kapot) heeft geslagen terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

- de steller van de tenlastelegging met de in de tenlastelegging voorkomende woorden ‘indien het vorenstaande niet tot een bewezenverklaring en/of een veroordeling mocht of zou kunnen leiden’ in de onderhavige zaak tot uitdrukking heeft gebracht dat het aan de verdachte subsidiair ten laste gelegde ter beraadslaging aan de rechter voorligt indien en voor zover het primair ten laste gelegde niet kan worden bewezen.

Deze – aan de feitenrechter voorbehouden – uitleg van de tenlastelegging is niet onverenigbaar met de bewoordingen ervan en moet in cassatie worden geëerbiedigd. Gelet hierop heeft het hof de grondslag van de tenlastelegging niet verlaten door het primair ten laste gelegde bewezen te verklaren voor zover daarin aan de verdachte is ten laste gelegd dat

hij [slachtoffer] zwaar lichamelijk letsel heeft toegebracht door – kort gezegd – een fles in diens gezicht te duwen, en het subsidiair ten laste gelegde bewezen te verklaren voor zover daarin aan de verdachte is ten laste gelegd dat hij ter uitvoering van het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel een fles op het achterhoofd van [slachtoffer] (kapot) heeft geslagen terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid.

Het middel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-09-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:2187

Zaaknummer: 14/05920

Rechters: A.J.A. van Dorst, E.F. Faase en M.J. Borgers

Advocaten: T. Arkesteijn

Wetsartikelen: 302 Sr en 45 Sr

RECHTSPRAAK

Strafmotivering bevat in strijd met artikel 359 lid 6 Sv geen opgave van de redenen die in het bijzonder hebben geleid tot de keuze van het opleggen van een vrijheidsbenemende straf.

Advocaat-generaal A.E. Harteveld heeft geconcludeerd tot verwerping van het beroep.

Het middel behelst de klacht dat het hof in strijd met artikel 359 lid 6 Sv heeft verzuimd in het arrest in het bijzonder de redenen op te geven die hebben geleid tot het opleggen van een vrijheidsbenemende straf.

Deze overweging bevat, in strijd met artikel 359 lid 6 Sv, geen opgave van de redenen die in het bijzonder hebben geleid tot de keuze van het opleggen van een vrijheidsbenemende straf. Dat verzuim leidt krachtens artikel 359 lid 8 Sv tot nietigheid (vgl. HR 27 september 2016, ECLI:NL:HR:2016:2191).

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-09-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:2193

Zaaknummer: 14/05629

Rechters: A.J.A. van Dorst, J. de Hullu en V. van den Brink

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 359 Sv

RECHTSPRAAK

Het oordeel van het hof dat geen rechtsgevolg behoeft te worden verbonden aan de vaststelling dat tijdens de behandeling van de zaak in hoger beroep de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden, is niet zonder meer begrijpelijk.

Het middel klaagt over het oordeel van het hof dat geen rechtsgevolg behoeft te worden verbonden aan de vaststelling dat tijdens de behandeling van de zaak in hoger beroep de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden.

Het oordeel van het hof dat ‘na de eerdere beperking van de vordering door het Openbaar Ministerie, onvoldoende grond [bestaat] voor een nog verdergaande beperking van het vast te stellen bedrag vanwege de overschrijding van de redelijke termijn in de zin van artikel 6 EVRM’, is niet zonder meer begrijpelijk. Het middel klaagt daarover terecht.

De Hoge Raad zal de zaak om doelmatigheidsredenen zelf afdoen. In cassatie wordt ervan uitgegaan dat de termijn van berechting als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM in hoger beroep is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de aan de betrokkene opgelegde betalingsverplichting van € 3.100. De Hoge Raad zal die betalingsverplichting verminderen met € 310.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de hoogte van de opgelegde betalingsverplichting ter ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel, vermindert het te betalen bedrag in die zin dat de hoogte daarvan € 2.790 bedraagt en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-09-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:2186

Zaaknummer: 14/05086

Rechters: A.J.A. van Dorst, Y. Buruma en E.S.G.N.A.I. van de Griend

Advocaten: P.M. Rombouts